

ΕΚΠΟΜΗ:- ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ " ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΨΗΦΙ ΤΑΙΝΙΑ"

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:- ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 7/11/70

ΩΡΑ:- 8.30 π.μ.

How *Γαλιόπουλος*
(5 αντίγραφα)

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΤΑΙΝΙΑ

(ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΣ ΠΑΙΟΝΙΑΟΥ)

Χ6.19

Κάθομαι και σκέφτομαι πόσο μπορεί να μ'εσπεράσει κάποτε μια ταινία. Τελευταία, είδα μια όμορφη ταινία. Δεν μιλούσε για τίποτα τό σπουδαίο* ήταν μια μικρή ιστορία αγάπης. Ή μάλλον μια ιστορία ανθρώπινων σχέσεων, λουμένη τρυφερά, άπολα.

Δεν έχει σημασία ούτε η υπόθεση ή άλλωστε υπόθεση δεν υπήρχε καλά καλά. Ήταν μια καμπί στίς σχέσεις ενός ζευγαριού, μια κρύση. Ή κοπέλα της ταινίας, είναι μια σύγχρονη, μοντέρνα κοπέλα, γεμάτη έσωτερικότητα. Ο άντρας, ένας σύγχρονος νέος, με τις φιλοδοξίες και τό χιούμορ του. Κι έρχεται ξαφνικά τό πρόβλημα τό άπρόβλεπτο πρόβλημα. Ή κοπέλα διστάζει να τοσ πη πάς περιμένη παιδί, από φόβο μήν τόν χάση. Και βλέπουμε τό σιωπηλό δράμα τήν άγωνία της, αλλά και τήν άξιοπρέπεια της.

Εκείνος άμέριμνος κάνει τά σχέδια του. Και ξαφνικά έρχεται μια στιγμή, που έτσι άπλά, εκείνος της εξομολογείται πόσο θέλει ένα παιδί.

Τέτοια τό ιδιαίτερο, βλέπετε* ίσα-ίσα μάλιστα που τό θέμα είναι πολύ κοινό. Εκεί όμως, βρίσκεται κι η μαστρελα του!

Λοιπόν, μπορεί να σ'εσ βεβαιώσει πως για άρες άργότερα, ένοιωθα πως ζούσα άκόμη τήν ταινία.

Γι' αυτό λέω, πόσο ή τέχνη, ό κινηματογράφος ιδιαίτερα, μπορεί κάποτε να μ'εσπεράσει, να δώσει νόημα σε μιάν άδεια στιγμή της ζωής, της ρουτίνας μας.

Όπως άλλωστε συμβαίνει και τό αντίθετο. Μια ταινία κακή, άντικεισθητική, μπορεί να χαλάση τήν διάθεση μας να μ'εσ γίνη βφειάλη και τήψη για τό χάσιμο τοσ χρόνου μας.

Τό ίδιο μπορεί νά συμβῆ καί μ' ἕνα καλό βιβλίο.
Ἄκουη, θά πῆγαινα καί πιδ πέρα. Πῆμας δέν εἶναι τό ίδιο καί μέ
μέτ καλή, ζεστή κουβέντα; Αἰσθανόμαστε κάτι νά μᾶς γεμίζει, νά μᾶς
δίνει νόημα γιό τῆ ζωῆ. Εἶναι ἡ ἐκπαφή, τό ἄδρατο ἐκεῖνο νῆμα ποῦ
μᾶς δένει μέ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Εἶναι ἡ ἀνθρώπινη σχέση, ποῦ
ἡ τέχνη τῆ φέρνει τόσο ἀνεκάνηπτα κοντά μας...

/ΑΜ.

=====